

## Strýček adamita

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Když mě můj tatíček vystěhoval z bytu,  
vzal mě k sobě strýček z klubu adamitů.

- Jó, já se moh jen smát.

Adamité mnohou mládež prý jen kazí,  
všude kde jen mohou choděj zcela nazí.

- Jó, já měl strejdu rád.

Ženský od naproti, zcela nepokrytě,  
skrz okno ho fotí, jak si chodí v bytě.

- Jó, já se musel smát.

Strejda neznal míru, hned se ženám dvořil,  
chodil po kvartýru jak ho Pán Bůh stvořil.

- Jó, já měl strejdu rád.

Žil jsem se svým strejdou, sledoval ty hrátky  
do chvíle než začly Velikonoční svátky.

- Jó, já se přestal smát.

Barvil jsem já k ránu, všechny možný vejce,  
pak jsem dostal ránu, měl jsem v cestě strejce.

- Jó, to nemělo se stát.

Ženský od naproti volají na strýce, že si oknem fotí,  
spešl dvě kraslice.

- Jó, to nemělo se stát.

- Jó, já měl strejdu rád.